BULETINUL EPISCOPIEI

Buletin informativ al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu reşedinţa la Giula
Apare cu binecuvântarea † Preasfinţitului Părinte Episcop Siluan – Anul VIII. Nr. 8 (88), august 2010

Autocefalia: înţelesuri şi urmări duhovniceşti

„Hristos este Capul Bisericii al cărei Mântuitor este", de acest lucru ne asigură Sfântul Apostol Pavel[1] atunci când vorbeşte despre membrii familiei creştine arătând raportul dintre ei, precum şi raportul familiei cu Hristos – Capul Bisericii. Nu este nici pe departe o coincidenţă faptul că în acelaşi verset se vorbeşte despre persoane, familie, Biserică şi Hristos, ci mai degrabă prin aceasta se doreşte o amintire a faptului că atât persoana cât şi familia (celulele de bază ale Bisericii) trebuie să aibă o relaţie directă cu Mântuitorul, Capul Bisericii. Aşadar, Domnul conduce Biserica fiind legat de fiecare persoană în parte dar şi de acestea laolaltă adunaţi fie în familie, comunitate monahală, parohie, Sinod etc., dar mai ales toţi uniţi întru o turmă al cărei Bun Păstor El este[2]. Tuturor acestor membri ai Bisericii, Hristos se face accesibil prin Duhul Sfânt, Care lucrează în acţiunile Bisericii în sensul de comunitate. Astfel putem spune că în fiecare Taină, în fiecare slujbă, în fiecare hotărâre canonică a Sinoadelor nu se ascunde si nu se cuprinde altceva decât gândul, voia şi lucrarea Capului Bisericii – Iisus Hristos.

În urmă cu 125 de ani Biserica de pretutindeni în frunte cu Patriarhia Ecumenică recunoştea şi proclama Autocefalia Bisericii Ortodoxe Române. Acest act a avut urmări profunde atât în viaţa duhovnicească a neamului românesc, dar şi în ce priveşte organizarea şi conducerea de la nivel local-naţional de acum înainte a credincioşilor ortodocşi din ţara noastră reuniţi în Biserica Ortodoxă Română. Acest act al Bisericii de a recunoaşte Autocefalia Bisericii noastre, adică dreptul de a se conduce singură, pare o acţiune pur jurisdicţională, ce ţine mai mult de organizarea exterioară a Bisericii dintr-o anumită arie teritorială, neavând legătură cu partea tainică-duhovnicească a Bisericii. În realitate, recunoaşterea Autocefaliei concentrează adânci înţelesuri duhovniceşti menite să arate taina lucrării Capului Bisericii cu fiecare neam în parte, ca adunare de mădulare ale Trupului Lui. Aşadar în cele ce urmează vom încerca să decriptăm duhovniceşte Autocefalia Bisericii noastre căutând atât înţelesuri cât şi urmări duhovniceşti ale Autocefaliei.

Înţelesuri duhovniceşti ale Autocefaliei bisericeşti

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel într-una din prelegerile Preafericirii Sale[3] numea Autocefalia ca fiind notă caracteristică a Ortodoxiei, aceasta întrucât principiul autocefaliei multiple sau al pluricefaliei distinge Ortodoxia de monocefalia absolută a Papei din Biserica Romano-Catolică, în care toţi episcopii Bisericilor locale (diecese), inclusiv Patriarhii care prezidează Sinoadele Bisericilor Orientale unite cu Roma, sunt subordonaţi Papei ca autoritate doctrinară şi canonică supremă. Biserica Ortodoxă se distinge astfel ca fiind comuniunea mai multor Sinoade Autocefale. Aşadar principiul ecleziologic ortodox (adică modul în care se conduce Biserica) se afirmă prin aceea că autoritatea în Biserică aparţine mai multor persoane aflate în comuniune de coresponsabilitate şi conlucrarea a voii lui Dumnezeu. Prin urmare, Protosul sau Întâistătătorul unei Biserici locale nu ia singur decizii ce privesc Biserica ci în Sinod, prin aceasta arătându-se că autoritatea eclezială în Ortodoxie este integrată în Sinod, în comuniunea harismatică a episcopilor. Acest fapt este esenţial pentru gândirea teologică autentică a Bisericii pentru că ea duce cu gândul la relaţiile inter-Trinitare în Care Tatăl este „Protos", dar egal cu Fiul şi cu Duhul, iar unitatea lor este comuniunea lor de iubire reciprocă şi de conlucrare fără subordonare, izolare sau separaţie. Prin aceasta se arată ca modul de conducere pluricefal-sinodal al Bisericii Ortodoxe este icoană fidelă a desfăşurării Prea Sfintei Treimi în lume prin sălăşluirea vieţii Acesteia în Biserică. Dar conducerea multiplă a Bisericii aduce aminte şi de comuniunea apostolică, în care Întâistătătorul între Apostoli nu este unul deasupra tuturor (unus super omnes), ci unul între egali (unus inter pares), chiar dacă este în fruntea lor.

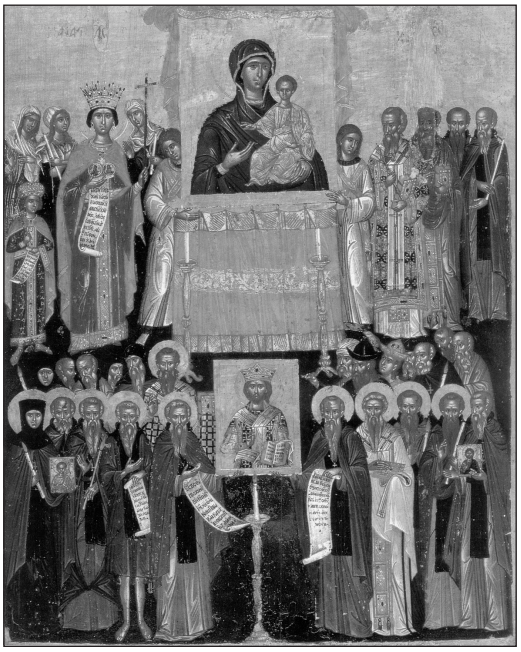

Biruinţa Sfintelor Icoane, jum. sec. XVI, Atena, Muzeul Benaki.

Dorim să mai subliniem un înţeles duhovnicesc al Autocefaliei şi anume acela pe care îl evidenţiază Părintele Dumitru Stăniloaie în cartea „Naţiune şi creştinism". Părintele profesor subliniază ideea de credinţă implementată în popor ca naţiune, ca neam[4]. Aceasta arată că un popor nu se delimitează numai la graniţele entice, ci şi la specificităţi religioase, fiecare neam având o anumită manifestare în relaţia cu Dumnezeu, iar Autocefalia vine în întâmpinarea acestei relităţi. Aşa cum fiecare popor are o conducere laică proprie tocmai pentru că fiecare ţară este organizată într-un mod aparte, tot aşa fiecare neam trebuie sa aibă organizare bisericească proprie întrucât sufletul etnic are particularităţi pe care cei de alt neam s-ar putea să nu le poată înţelege chiar de ar avea toată deschiderea. Tot din această cauză Biserica Autocefală are dreptul să numească episcopi acolo unde se află comunităţi din afara Ţării-Mamă, de provenienţă, chiar dacă ţările unde se stabilesc ortodocşii sunt de confesiune ortodoxă[5]. Hristos – Capul Bisericii S-a întrupat şi a venit pentru toată lumea, de aceea Biserica este Universală, dar universalitatea Bisericii trebuie să ţină cont că diferenţele etnice includ şi diferenţe de simţire religioasă ale Aceluiaşi Dumnezeu. Universală nu va putea ajunge numai o religie care afirmă unitatea lui Dumnezeu cu omul, această unitate putând fi nuanţată la infinit după originalitatea fiecărui popor. Creştinismul tinde la un universalism variabil, la o unitate în varietate, care este o lege universală şi nu la un universalism abstract căruia să-i fie jertfită multilateralitatea[6].

Aceste două înţelesuri duhovniceşti (sinodalitatea ca notă aparte a Ortodoxiei şi etnicitatea spirituală distinctă a fiecărui neam) ale Autocefaliei concentrează esenţa gândirii ortodoxe ecleziale adică cu referire la fiinţa şi lucrarea Bisericii în lume. Pluricefalia sinodală izvorăşte din realitatea dogmatică a Bisericii noastre care învaţă că Hristos – Domnul este Capul real şi permanent al ei, fiecare mădular din Biserică fiind strâns legat de Domnul Însuşi direct. Iisus şi învăţătura Sa mântuitoare devin pentru

(Continuare în pag. a 2-a)

Autocefalia: înţelesuri şi urmări duhovniceşti

(Urmare din pag. întâi)
popoarele ortodoxe semn de adevărată legătură interioară, ontologică, mai puternică decât orice conducere universală. Dacă Iisus Hristos este văzut ca semn al unităţii bisericeşti se înţelege de ce popoarele ortodoxe se simt stâns unite între ele fără un semn văzut al unităţii lor, şi dacă Domnul e viu în Biserică, El Însuşi conducând tainic, este clar de ce noi n-am căutat să identificăm nici un vicar de-al Lui pe pământ, pentru că ştim şi simţim pe Hristos Însuşi pe pământ, trăind printre noi. Acest lucru a fost simţit la popoarele ortodoxe şi de străini fiind cel mai bine exprimat de delegaţia prinţului Vladimir al Kievului înainte de încreştinarea ruşilor la anul 987, după ce delegaţia participase în Catedrala Sfânta Sofia din Constantinopol la o slujbă ortodoxă: „Nu mai ştiam dacă eram în cer sau pe pământ. Pentru că pe pământ nu există o asemenea frumuseţe şi nici nu avem cuvinte să o descriem. Ştim doar că acolo Dumnezeu trăieşte printre oameni, iar slujba lor este mai frumoasă decât ceremoniile altor naţii."[7]

Urmări duhovniceşti ale Autocefaliei bisericeşti

Este important de ştiut că în Biserică orice act sau eveniment are greutate morală în gândirea teologică, ceea ce înseamnă că din fiecare experienţă a Bisericii derivă urmări constituite în drepturi şi obligaţii. Pentru a putea identifica urmările duhovniceşti ale Autocefaliei bisericeşti în România ne vom folosi de titlurile celor trei volume din trilogia „Autocefalia" editate de editura Basilica: „Autocefalia: libertate şi demnitate"; „Autocefalie şi responsabilitate"; „Autocefalie şi comuniune".

„Autocefalia: libertate şi demnitate" – aceste cuvinte subliniază drepturile pe care le-a dobândit o Biserică Autocefală locală. Libertatea unui Sinod Autocefal constă în aceea că îşi poate alege membrii (adică Episcopii) şi Întâistătătorul (în cazul nostru Patriarhul) fără vreo confirmare exterioară. Această libertate de alegere sinodală este foarte importantă întrucât nimeni din exteriorul unui neam nu ştie atât de bine de ce păstori au nevoie credincioşii dintr-o anumită zonă decât cei care fac parte din neamul respectiv şi care trăiesc în acea realitate duhovnicească. O altă libertate pe care o oferă Autocefalia este posibilitatea de a înfiinţa noi scaune episcopale. Biserica trebuie să acţioneze din aproape în aproape pentru a putea veni real şi eficient în întâmpinarea nevoilor pastoral-misionare ale credincişilor ei. Concret, Biserica noastră s-a folosit de acest drept foarte mult după căderea regimului comunist înfiinţând noi eparhii atât în ţară dar şi în afara ţării acolo unde se află comunităţi de români ortodocşi. Pentru românii din afara graniţelor conducerea Bisericii la nivel naţional are şi o însemnătate etnică puternică, Biserica în acest caz manifestându-şi rolul de a menţine unitatea naţională. Pe această linie ajungem la ultima libertate izvorâtă din Autocefalie şi anume aceea de a avea limbă cultică proprie. Prin aceasta în Biserica Ortodoxă se sfărâmiţează ideea greşită a limbilor sacre, ca limbi pentru slujirea liturgică. Biserica Ortodoxă vine în întâmpinarea fiecărui neam care doreşte să se roage în propria lui limbă. Referitor la demnităţi ale Bisericii Autocefale le considerăm două mai importante: sfinţirea Sfântului şi Marelui Mir în Joia Mare de către întreg Sinodul unei Biserici Autocefale şi bucuria de a proclama sfinţi locali, cu imprtanţă naţională. Amândouă sunt mari evenimente într-o Biserică Autocefală şi ar putea fi uşor incluse la libertăţi dar am preferat să le considerăm demnităţi pentru că ele provoacă multă onoare unei Biserici Naţionale.

„Autocefalie şi responsabilitate" – titlul celui de-al doilea volum al Trilogiei amintite face referire la o obligaţie foarte importantă a Bisericii Autocefale şi anume responsabilitatea de a păstra unitatea cultică şi dogmatică cu Biserica Răsăritului cum mai este numită Biserica Ortodoxă Universală. Sinodul trebuie să vegheze la bunul mers al Bisericii. De fapt din punct de vedere ortodox, nu doar clericii sunt păzitorii dreptei credinţe ci întreg laicatul. De aceea această cinste de a avea Biserică Autocefală este totodată o chemare a tuturor la coresponsabilitate şi maturitate în credinţă.

În sfârşit cel de-al treilea titlu „Autocefalie şi comuniune" face referire la sobornicitatea Bisericii, la universalitatea ei. Cu alte cuvinte Biserica este Una indiferent dacă aceasta are mai multe Sinoade locale sau mai multe limbi liturgice atât timp cât fiecare păstrează unitatea de învăţătură de credinţă cu celelalte. Comuniunea nu se poate realiza decât într-o unitate interioară puternică dată de un Element cu adevărat unificator. Poate de aceea Părintele Dumitru Stăniloae definea Biserica drept „împlinirea planului etern al lui Dumnezeu: atotunitatea."[7]

Proclamarea anului 2010 ca An Omagial al Crezului Ortodox şi al Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române are o însemnătate profundă aşadar, nefiind o simplă rememorare anamnetică a evenimentului proclamării Simbolului de Credinţă la Sinodul I Ecumenic din anul 325 de la Niceea, sau a evenimentului recunoaşterii Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române din anul 1885. Comemorarea acestor evenimente cheamă real la întărirea credinţei şi la creşterea noastră duhovnicească prin conştientizarea valorii credinţei noastre ortodoxe strămoşeşti perpetuată continuu în neamul nostru de la originea apostolică până în zilele noastre. Totodată, omagierea Autocefaliei chemă la coresponsabilitatea şi conlucrarea pentru propăşirea credinţei ortodoxe pretutindeni, pentru că Ortodoxia nu are graniţă, fiind vocaţia universală a tututor neamurilor. Crezul ortodox dar şi conducerea pluricefală caracteristică Bisericii noastre adapă puternic unitatea eclezială fiind izvorâte din însăşi fiinţa Bisericii, închipuind Fiinţa cea Una a Preasfintei Treimi. Marele dogmatist Stăniloae adaugă spunând că Biserica este „eu şi tu, eu şi noi, noi şi voi, uniţi în „Tu" divin, sau în relaţie dialogică directă cu El. Biserica este un eu uman comunitar în Hristos ca Tu, dar în acelaşi timp eul ei este Hristos. Biserica este eu-ul rugăciunii tuturor fiinţelor conştiente: pământeni, îngeri şi sfinţi, rugăciunea având în felul acesta un mare rol unificator. În Biserică, în mine şi pentru mine, se roagă toţi, şi eu mă rog în toţi şi pentru toţi. În Biserică toate sunt unite, dar neconfundate în aceasta unitate."[8]

BIBLIOGRAFIE:

Sfânta Scriptură, EIBMBOR, Bucureşti, 2007.

Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Teologia Dogmatică Ortodoxă, EIBMBOR, Bucureşti, vol. II, 1996.

Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Naţiune şi creştinism, Editura Elion, Bucureşti, 2004.

Prelegerea cu titlul „Autocefalia bisericească: unitate de credinţă şi libertate de conducere", a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, susţinută cu ocazia decernării titlului de Doctor Honoris Causa al Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, 15 octombrie 2010.

Sherbowitz-Wetzor, The Russian Primary Chronicle Laurentian Text, Cambridge, Mass., 1953, 110-111.

Trilogia „Autocefalia", editată de editura Basilica: „Autocefalia: libertate şi demnitate"; „Autocefalie şi responsabilitate"; „Autocefalie şi comuniune".

Alexandru Marius Crişan
Student teolog, anul 2,
Facultatea de Teologie
Ortodoxă – Arad

NOTE

[1] Efeseni, cap. V, 23.

[2] Evanghelia Sf. Ioan, cap. X, 11.

[3] Prelegerea pe care a susţinut-o cu ocazia decernării titlului de Doctor Honoris Causa al Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, 15 octombrie 2010. Prelegerea cu titlul „Autocefalia bisericească: unitate de credinţă şi libertate de conducere" a fost redată integral pe site-ul www.basilica.ro.

[4] Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloaie, Naţiune şi creştinism, Editura Elion, Bucureşti, 2004.

[5] A se vedea cazul Episcopiei Ortodoxe de „Dacia Felix", sau omologul Vicariat al sârbilor de la Timişoara – episcopul având sediul în Budapesta, sau Protopopiatul Ucrainean din România. Mai concludent ar fi cazul Basarabiei în care se găsesc două jurisdicţii ortodoxe conform cerinţelor etnice din teritoriu: BOR şi BORu.

[6] Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloaie, Naţiune şi creştinism, Editura Elion, Bucureşti, 2004, p. 22.

[7] Sherbowitz-Wetzor, The Russian Primary Chronicle Laurentian Text, Cambridge, Mass., 1953, 110-111.

[8] Pr. Prof. Dr. Stăniloae Dumitru, Teologia Dogmatică Ortodoxă, EIBMBOR, Bucureşti, 1996, vol. II, p. 238.

Sfinţirea crucii de pe turla bisericii din Giula Mică – Ungaria

Astăzi, 11 iunie 2010, la biserica cu hramul „Sfânta Cuvioasă Parascheva" din Giula Mică, singura biserică cu acest hram din cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, a avut loc un eveniment deosebit. Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, împreună cu Preotul paroh de la Giula Mică, Petru Puşcaş, a săvârşit slujba de sfinţire a crucii de pe turla acestei biserici, în urma lucrărilor de aurire a ei, care au avut loc de curând. Prin sprijinul Secretariatului de Stat pentru Culte de la Bucureşti, dar şi al credincioşilor, în luna mai a acestui an au început ample lucrări de restaurare la turla bisericii, a cărei lemnărie a fost înlocuită total, după care a fost acoperită în întregime cu tablă nouă de cupru. Sfinţirea de astăzi a crucii care va străjui şi pe mai deoparte, din vârful turlei bisericii, pe toţi credincioşii din Giula Mică, dar şi pe trecători,

consemnează finalizarea acestor lucrări de restaurare.

Lucrări anterioare de restaurare a turlei bisericii au mai avut loc în anul 1909 şi în 1936, astfel încât se poate considera pe bună dreptate că ziua de astăzi constituie un moment istoric în viaţa acestei parohii, la care au asistat mai mulţi credincioşi, între care şi Doamna Maria Gurzău Czeglédi, Directoarea Şcolii Generale şi a Liceului Românesc „Nicolae Bălcescu" din Giula.

Tot în biserica cu hramul „Sfânta Cuvioasă Parascheva" din Giula, începând din anul 2006, prin dragostea şi darul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, la vremea aceea Mitropolit al Moldovei, se află un rând de veşminte ale Sfintei Cuvioase Parascheva cea Nouă de la Iaşi, care sunt considerate un mare dar şi o binecuvântare, atât pentru credincioşii acestei parohii, cât şi pentru ceilalţi români din oraşul Giula, sau din alte localităţi din Ungaria în care trăiesc credincioşi români.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Înfrăţire între Catedrala cu Lună din Oradea şi biserica din Apateu – Ungaria

În Duminica a treia după Rusalii (13 iunie) la biserica românească din Apateu a fost zi de mare sărbătoare. Cu binecuvântarea Preasfinţitului Părinte Episcop Sofronie al Oradiei, un grup de preoţi şi credincioşi de la Catedrala cu Lună din Oradea au venit la biserica românească din Apateu, pentru a consemna înfrăţirea dintre cele două biserici. Sub protia Preasfinţitului Părinte Episcop Siluan, cinci preoţi de la Catedrala cu Lună din Oradea, între care s-a numărat Părintele Teodor Cristea, Eclesiarhul Catedralei, dar şi Părintele Profesor Dumitru Megheşan, au coliturghisit astăzi la biserica din Apateu, împreună cu Părintele Origen Sabău, Protopopul Dobriţânului şi parohul bisericii din Apateu şi cu alţi clerici din cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria. Răspunsurile liturgice au fost date de corul Catedralei cu Lună din Oradea, condus de Părintele Prof Univ. Mihai Brie, care se ocupă şi de predarea orelor de muzică bisericească la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Oradea.

La finalul Sfintei Liturghii, într-o atmosferă de bucurie şi frăţietate, a fost consemnată înfrăţirea între cele două biserici, fiind rostite cuvântări în acest sens de către Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, Părintele Eclesiarh Teodor Cristea de la Oradea şi Părintele Origen Sabău de la Apateu. În semn de preţuire pentru românii ortodocşi din Apateu şi pentru consemnarea acestei frumoase sărbători, Părintele Eclesiarh Teodor Cristea a dăruit bisericii din Apateu două icoane cu Mântuitorul Iisus Hristos şi Maica Domnului.

Tot la biserica din Apateu a fost săvârşit astăzi un parastas pentru poetul naţional Mihai Eminescu, cu două zile înainte de data la care este comemorată mutarea sa la cele veşnice (15 iunie 1889), iar la bustul poetului care se află în curtea acestei biserici au fost depuse coroane de flori, în timp ce corul din Oradea condus de Părintele Profesor Mihai Brie a interpretat cântece pe versurile lui Eminescu, emoţionând întregul auditoriu.

Grupul preoţilor şi a credincioşilor orădeni a efectuat, de asemenea, o scurtă vizită şi la Catedrala Episcopală din Giula, unde a fost întâmpinat de către Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, dăruind Catedralei o frumoasă icoană cu Maica Domnului.

Biroul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Zi dedicată românilor din oraşul Aletea, la Giula – Ungaria

Vineri, 18 iunie 2010, la Centrul de Informare şi Documentare al Autoguvernării pe Ţară a Românilor din Ungaria, situat în Giula, a avut loc o manifestare specială dedicată românilor din oraşul Aletea (Elek), din judeţul Bichiş (Békés), localitate aflată la 11 km de oraşul Giula, în care se găseşte reşedinţa Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria.

Cu acest prilej, la Giula a avut loc vernisajul unei expoziţii de fotografii de altădată şi de costume populare folosite de românii din Aletea, care s-au dovedit de-a lungul vremii însufleţiţi păstrători ai tradiţiilor populare româneşti, remarcându-se în multe locuri prin jocurile specifice oraşului lor. Cuvântul de deschidere şi prezentarea formaţiilor care au păstrat peste ani tradiţiile populare româneşti, au aparţinut Domnului Ioan Selejan, Preşedintele Autoguvernării Minoritare Româneşti din Aletea şi Domnului Gheorghe Bagy, meşter de artă populară din aceeaşi localitate. Oaspeţilor din Aletea, dar şi românilor giulani, Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan şi Domnul Consul General de la Giula, Ioan Fodoreanu, le-au adresate în continuare cuvinte de apreciere şi de încurajare în păstrarea identităţii lor româneşti, dar şi în susţinerea pe mai departe cu curaj a şcolii şi a limbii româneşti.

În faţa românilor din Aletea şi din Giula reuniţi în curtea acestui centru, un grup de dansatori a ţinut să demonstreze faptul că dragostea pentru cântecul şi jocul popular românesc din Aletea, cu valenţele lui specifice, nu cunoaşte vârste, această tradiţie fiind transmisă cu multă dragoste şi generaţiilor mai tinere, până în ziua de astăzi.

Pentru viitorul apropiat, în urma unei înţelegeri între formaţiile de păstrare a tradiţiilor de la Giula şi din Aletea, la următoarele manifestări de artă populară care vor avea loc la nivelul oraşului Giula, dansatorii care formează aceste echipe vor prezenta împreună dansuri şi cântece populare româneşti.

Manifestarea s-a încheiat printr-o masă comună, oferită aletenilor de către românii din Giula.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Slujiri arhiereşti la Budapesta şi Giula – Ungaria

În data de 19 iunie 2010, Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan s-a aflat în mijlocul comunităţii româneşti din Budapesta, slujind Sfânta Liturghie Arhierească în fruntea unui sobor format din cei doi preoţi slujitori ai acestei comunităţi şi alţi clerici. Cu acest prilej, pe lângă Sfântul Apostol Iuda, ruda Domnului şi Cuviosul Paisie cel Mare, a fost cinstit în mod deosebit şi Sfântul Proroc Ioan Botezătorul, ocrotitorul acestei parohii şi al aşezământului monahal românesc din capitala Ungariei.

La Sfânta Liturghie a fost prezentă Doamna Ambasador al României la Budapesta, Irina Comaroschi şi Domnul Consul Marin Ursuţ, iar mai mulţi copii au fost împărtăşiţi cu Trupul şi Sângele Domnului. Sărbătoarea s-a încheiat printr-o agapă comună, pregătită de doamnele acestei parohii pentru toţi cei prezenţi.

În Duminica a patra după Rusalii, în Catedrala Episcopală din Giula a avut loc un eveniment misionar. La Sfânta Liturghie Arhierească săvârşită de Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan şi un sobor de clerici, răspunsurile liturgice au fost date de către corul „Armonia”, de la biserica cu hramul „Sfântul Ierarh Nicolae” din parohia Bocşa Română, sosiţi la Giula cu binecuvântarea Preasfinţitului Părinte Episcop Lucian al Caransebeşului. Corul din Bocşa Română este dirijat începând din anul 1997 de către părintele paroh Silviu Ferciug, dar el are o tradiţie mai veche, primul grup coral din această parohie, format din elevi, fiind organizat în anul 1870.

Membrii corului, îmbrăcaţi în frumoase costume populare din zona Banatului Montan, au contribuit nu doar la înfrumuseţarea atmosferei liturgice a Sfintei Liturghii, ci şi la întărirea conştiinţei de neam a credincioşilor care astăzi au participat la Sfânta Liturghie din Catedrala Episcopală din Giula.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Tabără de religie pentru copii din Ungaria

Începând cu data de luni, 21 iunie 2010, un grup de 15 elevi din clasele 5-8 de la Şcolile Generale din Giula, Chitighaz şi alte localităţi în care trăiesc români din Ungaria, participă la o tabără de religie în România, fiind însoţiţi pe parcursul ei de desfăşurare de Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan.

Grupul copiilor români au fost primiţi la Reşedinţa Mitropolitană din Timişoara de către Înaltpreasfinţitul Părinte Mitropolit Nicolae al Banatului, după care au vizitat Catedrala Mitropolitană, în care sunt adăpostite moaştele Sfântului Ierarh Iosif cel Nou de la Partoş şi un frumos muzeu bisericesc, precum şi alte biserici şi mânăstiri din cadrul Arhiepiscopiei Timişoarei: bisericile din localităţile Sân’Andrei şi Carani, de lângă Timişoara şi Mânăstirea Pietroasa, de apropierea Lugojului, peste tot fiind întâmpinaţi cu multă dragoste şi afectivitate şi având posibilitatea de a desfăşura şi activităţi recreative.

În celelalte zile au vizitat alte biserici şi mânăstiri din zona Făgetului, unde copiii au făcut cunoştinţă cu îndeletniciri româneşti tradiţionale (cum sunt olăritul şi sculptura în lemn), dar şi vechea Cetate a Devei şi Castelul Huniazilor din Hunedoara, fiind primiţi şi de către Preasfinţitul Părinte Episcop Gurie.

Tabăra de religie este posibilă prin sprijinul susţinut al Domnului Director Ioan Olteanu, de la Biblioteca Orăşenească din Făget şi al altor instituţii româneşti, dar şi prin sprijin de la Fundaţia pentru Minorităţile Naţionale şi Etnice de la Budapesta.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Întâlnire de lucru cu Vicepremierul Guvernului Ungar, Semjén Zsolt

În contextul recentelor alegeri parlamentare din Ungaria, care au avut loc în data de 11 şi 18 aprilie 2010 şi a modificărilor survenite în Guvernul Ungariei şi după ce în data de 18 iunie a.c. a fost oaspetele Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, la Reşedinţa Patriarhală din Bucureşti, în data de, 15 iulie 2010, la Palatul Parlamentului din Budapesta. În data de 15 iulie Domnul Semjén Zsolt, Viceprim-ministrul Guvernului Ungar l-a primit în vizită de lucru pe Preasfinţitul Părinte Siluan, Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, care a fost însoţit de Doamna Irina Comaroschi, Ambasadorul României în Republica Ungară, Domnul Gheorghe Şimonca, Deputat român în Parlamentul Ungariei şi Primarul comunei Otlaca Pustă din judeţul Bichiş (Békés – Ungaria) şi de Doamna Eva Iova Şimon, Directorul revistei „Foaia românească”, de la Giula.

La întâlnirea care a fost organizată de către Doamna Ambasador Irina Comaroschi, Viceprim-ministrul ungar a luat cunoştinţă despre situaţia actuală şi problemele Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, discutând şi despre posibilitatea recunoaşterii pe viitor a acesteia, ca şi a celorlalte patru Biserici Ortodoxe din Ungaria (Exarhatul Patriarhiei Ecumenice, Episcopia Ortodoxă Sârbă, Episcopia Ortodoxă Maghiară şi Biserica Ortodoxă Bulgară), ca „Biserici istorice”, statut pe care până în prezent îl ocupă patru culte creştine din Ungaria: Biserica Romano-Catolică, Biserica Evanghelică, Biserica Reformată şi Cultul Mozaic. A mai fost luată în discuţie şi posibilitatea restaurării unor lăcaşuri de cult şi a dezvoltării relaţiilor transfrontaliere între românii ortodocşi de o parte şi de cealaltă a graniţei, prin sprijin din partea celor două state în vederea obţinerii unor surse de finanţare europene.

Întâlnirea a consemnat deschiderea semnificativă a conducerii actuale a Ungariei şi a Domnului Viceprim-ministru Semjén Zsolt faţă de comunitatea românească şi a dat un semn pozitiv în privinţa susţinerii şi pe mai departe a funcţionării şi activităţii pastoral-misionare a Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

BULETINUL EPISCOPIEI – Periodic lunar al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria. Editor responsabil: **Prot. Pavel Ardelean,** vicar episcopal. Redactor responsabil: **Pr. Cosmin Pop**. Redacţia: 5700 Giula, Parcul Sf. Nicolae nr. 2. Internet: www.atruroman.hu. Telefon: 66/361-281, 66/463-880. Fax: 66/463-867. Tiparul: Mozi Nyomda Bt., 5600 Békéscsaba, str. Luther nr. 4/B. Director: **Garai György.** Apariţia publicaţiei este asigurată şi de Fundaţia Publică „Pentru Minorităţile Naţionale şi Etnice din Ungaria”. A havilap megjelenését a „Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány” támogatja.